

Sygn. akt VII U 1165/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jacek Chaciński

Protokolant starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy M. D. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o odsetki

na skutek odwołania M. D. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 18 maja 2015 roku znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. D. (1) prawo do odsetek od wypłaconego wyrównania renty z tytułu niezdolności do pracy za okres od dnia 6 marca 2013 r. do dnia wypłaty;

II. w pozostałej części odwołanie oddala.

VIIU 1165/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił M. D. (2) prawa do wypłaty odsetek z tytułu opóźnienia w wypłacie renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że prawomocny wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2014 r. ustalający wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy nie odniósł się do kwestii odsetek i należy go traktować jako wyjaśnienie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie organu rentowego skoro wyrok uprawomocnił się w dniu 26 stycznia 2015 r., a decyzja o przyznaniu prawa do renty została wydana w dniu 17 lutego 2015 r. to organ rentowy nie pozostawał w zwłoce.

Z decyzją tą nie zgodziła się wnioskodawczyni. Wniosła odwołanie. Zarzuciła decyzji naruszenie przepisu art. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach u rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Domagała się orzeczenia, że przysługuje jej prawo do odsetek ustawowych w wypłacie renty z tytułu niezdolności do pracy za okres od 20 grudnia 2012 r. do 28 lutego 2015 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje

M. D. (1) w dniu 20 grudnia 2012 r. złożyła wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Wcześniej była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 czerwca 2011 r. W orzeczeniu z dnia 28 stycznia 2013 r. Lekarz orzecznik uznał, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od 20 grudnia 2012 r. do 31 stycznia 2014 r. (k.279 a.r.). Do powyższego orzeczenia Główny Lekarz Orzecznik zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia (k.281 a.r.). Komisja Lekarska ZUS w dniu 22 lutego 2013 r. uznała M. D. (1) za zdolną do pracy.

Komisja lekarska ZUS dokonała oceny kardiologicznej i pulmonologicznej, w szczególności ustaliła, że wnioskodawczyni cierpi na astmę oskrzelową, znała jednak, że wnioskodawczyni może być leczona w ramach czasowej niezdolności do pracy.

W oparciu o to orzeczenie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wydał w dniu 5 marca 2013 r. decyzję odmawiającą wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Od decyzji tej wnioskodawczyni wniosła odwołanie rozpoznane w sprawie VII P 1012/13. W toku postępowania sądowego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: specjalisty chorób wewnętrznych, kardiologa, pulmonologa i specjalisty chorób przewodu pokarmowego. Biegli w opinii z dnia 10 czerwca 2013 r. rozpoznali u wnioskodawczyni stan po operacji ubytku międzykomorowego i międzyprzedsionkowego, częstoskurcze nadkomorowe z okresowym blokiem AV II stopnia, umiarkowane farmakologicznie i kardiowersją, układ krążenia bez objawów niewydolności, chorobę wrzodową dwunastnicy w wywiadzie, podejrzenie choroby refleksowej przełyku i uznali wnioskodawczynię za zdolną do pracy pozostawiając wydanie ostatecznej opinii biegłemu z zakresu pulmonologii (k.14 a.s.). Biegła pulmonolog w opinii z dnia 17 grudnia 2013 r. stwierdziła u wnioskodawczyni astmę oskrzelową łagodną i uznała ją za zdolną do pracy.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z opinią. Sąd dopuścił dowód z opinii drugiego zespołu biegłych kardiolog i pulmonologa. Biegli w opinii z dnia 3 czerwca 2014 r. rozpoznali u wnioskodawczyni przebyty zabieg kardiochirurgiczny zamknięcia ubytków w przegrodzie między przedsionkowej i międzykomorowej, arytmie pod postacią przedwczesnych skurczów nadkomorowych, komorowych i napadów częstoskurczu nadkomorowego, astmę oskrzelową, przewlekłą ciężką eozynofilową, polipy zatoki szczękowej i uznali wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy od 20 grudnia 2012 r. do 30 grudnia 2015 r. Ocena stanu zdrowia wnioskodawczyni została dokonana w oparciu o dokumentację medyczną, która była przedmiotem oceny Komisji Lekarskiej ZUS. Do opinii tej strony nie zgłosiły zastrzeżeń.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił decyzję organ rentowego i przywrócił M. D. (1) prawo do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 20 grudnia 2012 r. do dnia 30 grudnia 2015 r. Powyższy wyrok wpłynął do organ rentowego w dniu 12 stycznia 2015 r.

Na podstawie tego wyroku organ rentowy w dniu 17 lutego 2015 r. wydał decyzję przeliczającą od dnia 20 grudnia 2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy zaznaczając, że renta przysługuje do dnia 30 grudnia 2015 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych ZUS oraz aktach sprawy VII U 1012/12. Wiarygodność tych dokumentów nie budzi żadnych wątpliwości.

Odwołanie jest częściowo uzasadnione.

Przede wszystkim wskazać należy, że z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów powszechnych, które Sąd Okręgowy podziela wynika, że niezamieszczenie w treści wyroku orzeczenia stwierdzającego odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji nie jest równoznaczne z orzeczeniem negatywnym i nie pozbawia stronę prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie. (zob. np. wyrok SA w Rzeszowie z dnia 25 czerwca 2014 r., III AUa 933/13).

Stosownie do treści art.118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

1a. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

2. Jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ust. 1.

3. Jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów.

Z przedstawionego stanu prawnego wynika zatem, że dzień wpływu prawomocnego wyroku sądu uważa się za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności tylko wtedy, gdy organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności.

Stosownie do regulacji zawartej w art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych Jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym jeśli wydanie nieprawidłowej decyzji w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy byłoby następstwem niewłaściwej oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o to świadczenie, dokonanej przez lekarza orzecznika lub głównego lekarza orzecznika oddziału, a więc następstwem niewłaściwych ustaleń faktycznych, to błąd taki należy uznać za błąd organu rentowego, powodujący jego odpowiedzialność na podstawie art. 85 ust. 1 u.s.u.s. (wyrok S.A. w Łodzi z 19 listopada 2013 r, III AUa 295/13).

W niniejszej sprawie organ rentowy ponosi odpowiedzialność za wadliwą ocenę stanu zdrowia M. D. (1), w szczególności w zakresie wpływu astmy oskrzelowej na zdolność do pracy. Nie ma przy tym znaczenia, że opinia jednej z biegłych wywołana w sprawie VII U 1012/12 wskazywała na zdolność wnioskodawczynie do pracy. Opinii tej Sąd Okręgowy nie podzielił. Jak wyżej wskazano Ocena stanu zdrowia wnioskodawczynie została dokonana przez biegłych sądowych w oparciu o dokumentację medyczną, która była przedmiotem oceny Komisji Lekarskiej ZUS. Ocena organu rentowego była zatem obiektywnie błędna.

W myśl par. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń, z uwzględnieniem ust. 2-5.

Za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji przyznającej świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy wnioskodawczynie należy przyjąć datę oceny stanu zdrowia wnioskodawcy dokonaną przez komisją lekarską, zatem dzień 22 lutego 2013 r. Nie byłoby jednak trafnym stanowisko, że wnioskodawczynie

ma prawo do odsetek dopiero od dnia 23 marca 2013 r. t.j. od dnia następnego po upływie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności. Skoro bowiem organ rentowy wydał decyzję wcześniej t.j. już w dniu 5 marca 2013 r. to od dnia następnego był w zwłoce i od 6 marca 2013 r. należą się M. D. (1) odsetki od spełnionego z opóźnieniem świadczenia.

Nie jest natomiast w świetle treści art.118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS uzasadnione żądanie odsetek za okres od 20 grudnia 2012 r. do 5 marca 2013 r. W tym zakresie zatem odwołanie wnioskodawczyni zostało oddalone.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art.477(14) §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.